

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2014. április 3.*

„2003/96/EK irányelv — Energiatermékek adóztatása — A 2003/96/EK irányelvben nem említett termékek — Az »egyenértékű üzemanyag vagy tüzelő-, fűtőanyag« fogalma”

A C-43/13. és C-44/13. sz. egyesített ügyekben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott két előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyeket a Bundesfinanzhof (Németország) a Bírósághoz 2013. január 28-án érkezett, 2012. november 14-i határozataival terjesztett elő az előtte

a **Hauptzollamt Köln**

és

a **Kronos Titan GmbH** (C-43/13. sz. ügy),

valamint

a **Hauptzollamt Krefeld**

és

a **Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service GmbH** (C-44/13. sz. ügy)

között folyamatban lévő eljárásokban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: L. Bay Larsen tanácselnök, M. Safjan (előadó), J. Malenovský, A. Prechal és K. Jürimäe bírák,

főtanácsnok: M. Niilo Jääskinen,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Hauptzollamt Köln képviseletében J. Krebs, meghatalmazotti minőségben,
- a Kronos Titan GmbH képviseletében W. Meilicke és D. E. Rabback Rechtsanwälte,

* Az eljárás nyelve: német.

- a Hauptzollamt Krefeld képviselőjében X. Konoplev, meghatalmazotti minőségben,
 - a Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service GmbH képviselőjében D. Schiebold és N. Liebheit Rechtsanwälte,
 - a portugál kormány képviselőjében L. Inez Fernandes, A. Cunha és R. Collaço, meghatalmazotti minőségben,
 - az Európai Bizottság képviselőjében C. Barslev és W. Mölls, meghatalmazotti minőségben,
- a főtanácsnok indítványának a 2013. december 12-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelv (HL L 283., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 405. o.) 2. cikke (3) bekezdésének értelmezésére vonatkoznak.
- 2 E kérelmeket az egyrészt a Hauptzollamt Köln (kölni fő vámhivatal) és a Kronos Titan GmbH (a továbbiakban: Kronos) között, másrészt pedig a Hauptzollamt Krefeld (krefeldi fő vámhivatal) és a Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service GmbH (a továbbiakban: RRBS) között az egyrészt a toluol, másrészt a lakkbenzin, valamint az Exxsol D 60 könnyűpárlat – a Kronos és az RRBS által tüzelő-, fűtőanyagként használt termékek – esetében alkalmazandó adómérték tárgyában folyamatban lévő két eljárásban terjesztették elő.

Jogi háttér

A 2003/96 irányelv

- 3 A 2003/96 irányelv (2)–(6), (9), (17) és (18) preambulumbekzdése a következőképpen fogalmaz:
 - „(2) A villamos energia és az ásványolajon kívüli egyéb energiatermékek minimum [helyesen: minimális] adómértékét megszabó közösségi rendelkezések hiánya káros hatással lehet a belső piac megfelelő működésére.
 - (3) A belső piac megfelelő működése és az egyéb közösségi politikák célkitűzéseinek elérése megköveteli, hogy a legtöbb energiatermékre, beleértve a villamos energiát, a földgázt és a szénét is, közösségi szinten minimum [helyesen: minimális] adómértékeket állapítsanak meg.
 - (4) A tagállamok által alkalmazott nemzeti energiaadó-mértékek érezhető különbségei hátrányosnak bizonyulhatnak a belső piac megfelelő működésére.
 - (5) A megfelelő minimum [helyesen: minimális] közösségi adómértékek meghatározása lehetővé teheti a nemzeti adómértékek között fennálló különbségek csökkentését.
 - (6) [Az EK-]Szerződés 6. cikkével összhangban a környezetvédelmi követelményeket be kell építeni az egyéb közösségi politikák meghatározásába és végrehajtásába.

[...]

(9) A tagállamok számára biztosítani kell a nemzeti körülményekhez igazított politikák meghatározásához és végrehajtásához szükséges rugalmasságot.

[...]

(17) Az energiatermékek és a villamos energia felhasználása szerint különböző minimum [helyesen: minimális] közösségi adómérték megállapítására van szükség.

(18) Bizonyos ipari és kereskedelmi célokra üzemanyagként vagy tüzelő-, fűtőanyagként használt energiatermékek adóztatása rendszerint alacsonyabb mértékű, mint a motorhajtóanyagként felhasznált energiatermékekre alkalmazandó adómértékek.”

4 A 2003/96 irányelv 1. cikke kimondja, hogy a tagállamok ezen irányelvvel összhangban adót állapítanak meg az energiatermékekre és a villamos energiára.

5 Az említett irányelv 2. cikke (1), (3) és (5) bekezdésében az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

„(1) Ezen irányelv alkalmazásában »energiatermékek« a következők:

a) [...]

b) a [...] 2704–2715 KN-kód[...] alá tartozó termékek;

c) a 2901 és 2902 KN-kód alá tartozó termékek;

[...]

(3) Ha az energiatermékeket üzemanyagként vagy tüzelő-, fűtőanyagként kínálják, értékesítik vagy használják fel, akkor azok kivételével, amelyekre ezen irányelv adómértéket határoz meg, a felhasználásnak megfelelően kell [őket] adóztatni, s az adómérték a hozzá[juk] legközelebb álló [helyesen: az azokkal egyenértékű] tüzelő-, fűtőanyag vagy üzemanyag adómértéke.

Az (1) bekezdésben felsorolt adóköteles termékeken kívül bármely üzemanyagként, üzemanyagok adalékaként vagy hígítóanyagként kínált, értékesített vagy felhasznált terméket a hozzá legközelebb álló [helyesen: az azzal egyenértékű] üzemanyag adómértékével kell megadóztatni.

Az (1) bekezdésben felsorolt adóköteles termékeken kívül bármely egyéb olyan szénhidrogént, kivéve a tőzeget, amelyet tüzelő-, fűtőanyagként kínálnak, értékesítenek vagy használnak fel, a hozzá legközelebb álló [helyesen: az azzal egyenértékű] energiatermék adómértékével kell megadóztatni.

[...]

(5) Ezen irányelvben a Kombinált Nomenklatúra szerinti kódokra való hivatkozásokat a vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a közös vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról szóló, 2001. augusztus 6-i 2031/2001/EK bizottsági rendeletben [HL L 279., 1. o.] szereplő kódokra való hivatkozásoknak kell tekinteni.

[...]”

6 Az említett irányelv 4. cikke a következőképpen szól:

„(1) Azon adómértékek, amelyeket a tagállamoknak a 2. cikkben felsorolt energiatermékekre és villamos energiára alkalmaznak, nem lehetnek kisebbek, mint az ezen irányelvben előírt minimum [helyesen: minimális] adómértékek.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában »adómérték« a szabadforgalomba bocsátás időpontjában az energiatermékek és a villamos energia mennyiségére közvetlenül vagy közvetetten számított összes közvetett adó (kivéve hozzáadottérték-adó) tekintetében megállapított teljes teher.”

- 7 Az említett irányelv 7. és 8. cikke úgy rendelkezik, hogy az üzemanyagokra és az üzemanyagként felhasznált termékekre egyenként az említett irányelv I. mellékletének A. és B. táblázatában meghatározott minimum [helyesen: minimális] adómértékek alkalmazandók. Ezen irányelv 9. cikke szerint a tüzelő-, fűtőanyagokra alkalmazandó minimum [helyesen: minimális] adómértékeket az I. melléklet C. táblázatában meghatározottak szerint kell rögzíteni.
- 8 A fent említett táblázatok egyike sem tartalmaz adómértéket sem a toluol (KN 2902 30 00 vámtarifaszám), sem pedig a lakkbenzin vagy a könnyűpárlat vonatkozásában (az utóbbi kettő a KN 2710 11 21 vámtarifaszám alá tartozik).
- 9 A 2003/96 irányelv I. mellékletének C. táblázata a következő:

C. táblázat – A tüzelő-, fűtőanyagokra és villamos energiára alkalmazandó minimum [helyesen: minimális] adómértékek

	Üzleti felhasználás	Nem üzleti felhasználás
Gázolaj (EUR/1000 liter) 2710 19 41–2710 19 49 KN-kód	21	21
Nehéz fűtőolaj (EUR/1000 kg) 2710 19 61–2710 19 69 KN-kód	15	15
Kerozin (EUR/1000 liter) 2710 19 21 és 2710 19 25 KN-kód	0	0
Cseppfolyósított szénhidrogén (LPG) (EUR/1000 kg) 2711 12 11–2711 19 00 KN-kód	0	0
Földgáz (EUR/bruttó fűtőérték, gigajoule) 2711 11 00 és 2711 21 00 KN-kód	0,15	0,3
Szén és kokszt (EUR/bruttó fűtőérték, gigajoule) 2701, 2702 és 2704 KN-kód	0,15	0,3
Villamos energia (EUR/MWh) 2716 KN-kód	0,5	1,0

A német jog

- 10 Az energiaadóról szóló 2006. július 15-i törvény (Energiesteuergesetz) (a továbbiakban: EnergieStG) 2. §-ának az alapügy tényállásának megvalósulása idején, 2007-ben és 2008-ban hatályos változata az alábbiak szerint rendelkezett:

„(1) Az adó összege,

1. a [KN] 2710 11 41–[KN] 2710 11 49 vámtarifaalszám alá tartozó 1000 l benzin esetében

[...]

b) legfeljebb 10 mg/kg kéntartalom esetén 654,50 EUR,

[...]

(3) Az (1) és (2) bekezdéstől eltérően az adó összege [...] [itt egy részletes lista következik, amely öt vámtarifaszám – amelyek egy része vámtarifaalszámot tartalmaz – és az azokhoz rendelt lényegesen alacsonyabb adómértékek felsorolásából áll; a lista többek között a KN 2710 19 41–KN 2710 19 49 vámtarifaalszám alá tartozó gázolajokat, valamint a KN 2710 19 61–KN 2710 19 69 vámtarifaalszám alá tartozó fűtőolajokat tartalmazza],

amennyiben tüzelő-, illetve fűtőanyagként használják fel azokat, vagy azokról ilyen felhasználás céljából tesznek bevallást. [...]

(4) Az (1)–(3) bekezdésben említett energiatermékektől eltérő energiatermékek az azon energiatermékeket terhelővel azonos adó alá tartoznak, amelyekhez jellegük és felhasználásuk célja szerint a legközelebb állnak. [...]”

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Az alapügy tényállása a C-43/13. sz. ügyben

- 11 A Kronos titándioxidport, úgynevezett „fehér pigmentet” gyárt. A kívánt kémiai reakció előidézéséhez a hőmérsékletet 1650°C fokra kell emelni. A Kronos e hőmérséklet eléréséhez a toluolt oxigénáramba permetezi a tűzszekrényben.
- 12 2007 során a Kronos hozzávetőleg 1,1 millió euró összeget vallott be a Hauptzollamt Köln részére a toluol használatát terhelő energiaadó címén. Ennek során pontosan igazodott a Hauptzollamt Köln jogi álláspontjához, amelynek megfelelően 654,50 euró/1000 kg-os adómértéket alkalmazott. Ezen adómértéket rögzíti az EnergieStG 2. §-a (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontja a legfeljebb 10 mg/kg kéntartalmú, a KN 2710 11 41–KN 2710 11 49 vámtarifaalszám alá tartozó benzin esetében. A Kronos egyidejűleg panaszt is benyújtott bevallásával szemben; e panasszal azon lényegesen alacsonyabb adómértékek egyikének alkalmazását kívánja elérni, amelyeket az EnergieStG 2. §-ának (3) bekezdése határoz meg több más energiatermékre, ha azokat tüzelésre, fűtésre használják fel.
- 13 Mivel az EnergieStG 2. §-a a toluolt nem tartalmazza, az említett cikk (4) bekezdésének megfelelően a jellege és a felhasználásának célja szerint legközelebb álló energiatermék adómértékét kell alkalmazni.
- 14 A panasz elutasítását követően benyújtott keresetnek a Finanzgericht helyt adott, amely úgy vélte, hogy a 2003/96 irányelv 2. cikke (3) bekezdésének első és harmadik albekezdését kell figyelembe venni. E bíróság szerint, mivel a toluolt tüzelő-, illetve fűtőanyagként használták fel, az adó mértékét nem az

EnergieStG-nek a 2003/96 irányelv fenti rendelkezésével összhangban értelmezett 2. §-ának (1) bekezdésére, hanem csak a fent említett törvény 2. §-ának (3) bekezdésére lehet alapítani, mivel egyedül ez a rendelkezés rögzíti a tüzelő-, illetve fűtőanyagokra vonatkozó adómértéket.

- 15 A Hauptzollamt Köln felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Finanzgericht ítéletével szemben a Bundesfinanzhof előtt.

Az alapügy tényállása a C-44/13. sz. ügyben

- 16 Az területi bevonatokat gyárt termikus eljárás útján. Ehhez hordókban beszerzett, nem adózott lakkbenzint (KN 2710 11 21 vámtarifaalszám) és az ugyanezen alszám alá besorolandó Exxsol D 60 könnyűpárlatot használ fel, amelyek a folyamatban elégnak.
- 17 A Hauptzollamt Krefeld a lakkbenzin és az Exxsol D 60 könnyűpárlat tekintetében a 2007-re és 2008-ra vonatkozó 2008. december 1-jei és 2009. december 7-i adómegállapító határozatokkal összesen 134 747,70 euró energiaadót állapított meg 654,50 euró/1000 kg-os adómérték alkalmazásával. Ezen adómértéket az EnergieStG 2. §-a (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontja határozza meg a KN 2710 11 41–KN 2710 11 49 vámtarifaalszám tartozó, legfeljebb 10 mg/kg kéntartalmú benzínre. Az RRBS sikertelen panaszt követően keresetet indított, amellyel azon lényegesen alacsonyabb adómértékek egyikének alkalmazását kívánja elérni, amelyeket az EnergieStG 2. §-ának (3) bekezdése határoz meg több más energiatermékre, ha azokat tüzelésre, fűtésre használják fel.
- 18 Mivel a lakkbenzint és az Exxsol D 60 könnyűpárlatot nem sorolja fel az EnergieStG 2. §-a, az EnergieStG 2. §-ának (4) bekezdése alapján azon energiatermék adómértékét kell alkalmazni, amelyhez ezek jellegük és felhasználásuk célja szerint a legközelebb állnak.
- 19 A keresetnek a Finanzgericht (adóügyi bíróság) helyt adott, mert az említett bíróság úgy véli, hogy figyelembe kell venni a 2003/96/EK irányelv 2. cikke (3) bekezdésének első és harmadik albekezdését. Az említett bíróság szerint, mivel a lakkbenzint és az Exxsol D 60 könnyűpárlatot tüzelésre, fűtésre használják, az EnergieStG 2. §-ának az említett irányelv e rendelkezéseivel összhangban álló értelmezése esetén nem az EnergieStG 2. §-ának (1) bekezdése, hanem csak 2. §-ának (3) bekezdése szerinti adómértékek alkalmazhatók, mert csak ez utóbbi rendelkezés határoz meg a tüzelő-, fűtőanyagokra vonatkozó adómértékeket.
- 20 A Hauptzollamt Krefeld felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Finanzgericht ítéletével szemben a kérdést előterjesztő bíróság előtt.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 21 A kérdést előterjesztő bíróság, noha hajlik annak megállapítására, hogy a szóban forgó termékek magas adóztatása – annak ellenére, hogy azokat tüzelő-, fűtőanyagként használják – megfelel a 2003/96 irányelv követelményeinek, úgy véli, hogy e megfelelés nem biztos.
- 22 Ilyen körülmények között a Bundesfinanzhof az eljárást felfüggesztette, és a következő – a két ügyben azonos szövegű – kérdést terjesztette a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„Mégköveteli-e a [2003/96 irányelv] 2. cikkének (3) bekezdése, hogy azon energiatermékek adóztatása során, amelyek különböznek azon energiatermékektől, amelyekre az [említett] irányelv adómértéket határoz meg, az energiatermékek adóztatása során olyan adómértéket alkalmazzanak, amelyet a nemzeti jog az energiatermék tüzelő-, illetve fűtőanyagként történő felhasználásának esetére határoz meg, amennyiben az adott energiaterméket szintén tüzelő-, illetve fűtőanyagként használják fel? Vagy, ha az adott energiatermék a tüzelő-, illetve fűtőanyagként történő felhasználás esetén egy

meghatározott energiatermékkel egyenértékű, akkor is alkalmazható-e az utóbbi energiatermékre a nemzeti jogban meghatározott adómérték, ha annak esetében az üzemanyagként vagy tüzelő-, illetve fűtőanyagként történő felhasználásra tekintet nélkül meghatározott egységes adómértékről van szó?”

A Bíróság előtti eljárás

- 23 A Bíróság elnöke 2013. február 7-i végzésével az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélet meghozatala céljából elrendelte a C-43/13. és C-44/13. sz. ügyek egyesítését.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 24 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra kíván választ kapni, hogy hogyan kell értelmezni a 2003/96 rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében szereplő azon feltételt, amely szerint azon energiatermékeket, amelyek esetében az említett irányelv nem határoz meg adómértéket, a felhasználásuk alapján adóztatják az egyenértékű üzemanyag vagy tüzelő-, fűtőanyag tekintetében meghatározott adómérték alapján.
- 25 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy valamely uniós jogi rendelkezés tartalmának meghatározása során tekintettel kell lenni mind annak megfogalmazására, mind összefüggéseire és céljaira (Spedition Welter ítélet, C-306/12, EU:C:2013:650, 17. pont és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 26 A 2003/96 irányelv 2. cikke (3) bekezdésének szövegét illetően kétségtelen, hogy több nyelvi változat, így a spanyol, a német, az angol, a francia és az olasz nyelvi változat úgy hivatkozik a „felhasználásra”, mint az alkalmazandó adómérték meghatározása érdekében figyelembe veendő első szempont, míg az „egyenértékű” termék szempontját csak ezt követően említik. Ez az egymásutánosság arra utalhat, hogy először a szóban forgó termék konkrét felhasználását kell megvizsgálni, és csak ezt követően kell meghatározni, hogy melyik referenciatermék „egyenértékű”.
- 27 Mivel azonban az említett szempontok felsorolásának sorrendje nem azonos a 2003/96 irányelv valamennyi nyelvi változatában, meg kell vizsgálni, hogy az alapügyben szóban forgó rendelkezés összefüggései és céljai megerősítik-e a termék konkrét felhasználása szempontjának az egyenértékűség szempontjával szembeni nagyobb jelentőségét.
- 28 Az alapügyben szóban forgó rendelkezés összefüggéseit illetően meg kell állapítani, hogy a 2003/96 irányelv rendszere az üzemanyagok és a tüzelő-, fűtőanyagok egyértelmű megkülönböztetésén alapul. Ezen megkülönböztetést, amelyet a (17) és a (18) preambulumbekkezdés vezet be, többek között az említett irányelv 7–9. cikke alkalmazza, amelyek az egyrésről az üzemanyagokra, vagy tüzelő-, fűtőanyagokra, valamint a meghatározott ipari és kereskedelmi célokra üzemanyagként felhasznált termékekre alkalmazandó minimális adómérték meghatározásának feltételeivel kapcsolatosak.
- 29 Az üzemanyagként használt termékekre utalva a 2003/96 irányelv 8. cikke hozzájárul a felhasználási szempont által ezen irányelv összefüggésében betöltött funkció tisztázásához, azaz hogy egy meghatározott termék a felhasználásától függően vagy mint üzemanyag, vagy mint tüzelő-, fűtőanyag adóztatható.
- 30 Meg kell tehát állapítani, hogy a 2003/96 irányelv rendszere az üzemanyagok és a tüzelő-, fűtőanyagok – többek között a felhasználás szempontja alapján történő – egyértelmű megkülönböztetésén alapul.
- 31 Azon rendszer céljait illetően, amelybe az alapügyben szóban forgó rendelkezés illeszkedik, meg kell állapítani, hogy a 2003/96 irányelv (3)–(5) preambulumbekkezdéséből következik, hogy az uniós jogalkotó az üzemanyagok és a tüzelő-, fűtőanyagok közötti különbségtétellel és bizonyos számú minimális adómérték meghatározásával a belső piac megfelelő működésének biztosítására törekedett.

- 32 Márpedig az említett irányelv 2. cikke (3) bekezdésének olyan értelmezése, miszerint a tagállamok kötelesek valamennyi üzemanyagként vagy tüzelő-, fűtőanyagként felhasznált termékre egyenként vagy egy másik üzemanyag, vagy egy másik tüzelő-, fűtőanyag esetében előírt adómértéket alkalmazni, lehetővé teszi a nemzeti adózási rendszerek közelítését annak elkerülésével, hogy ugyanazon termék bizonyos tagállamokban üzemanyagként adóztassák, míg más tagállamokban arra a tüzelő-, fűtőanyag adómértékét alkalmazzák. Az említett rendelkezés által bevezetett mechanizmus ebben az értelmezésben hatékonyan hozzájárul a belső piac működéséhez.
- 33 Ráadásul a 2003/96 irányelv 2. cikke (3) bekezdésének olyan értelmezése, amely szerint az üzemanyagként vagy tüzelő-, fűtőanyagként való felhasználás szempontja a meghatározó, lehetővé teszi az azonos célra használt termékek közötti esetleges versenytorzulások kizárását.
- 34 Először is meg kell határozni azt az üzemanyagként vagy tüzelő-, fűtőanyagként történő felhasználást, amelyre a szóban forgó termék esetében sor kerül, majd ezt követően meg kell állapítani, hogy az adott esettől függően mely üzemanyag vagy tüzelő-, fűtőanyag minősül az említett rendelkezés értelmében vele egyenértékűnek.
- 35 Ahogyan azt a főtanácsnok az indítványa 48. pontjában kifejtette, a „termék egyenértékűségének” fogalmát a lehetőséghez mérten a szóban forgó energiatermékek helyettesíthetőségének vagy felcserélhetőségének szemszögéből kell értelmezni. Az alapügyben meg kell tehát vizsgálni, hogy a 2003/96 irányelv I. mellékletének C. táblázatában szereplő termékek egyike felhasználható-e az említett energiatermékek helyettesítésére az adott esetben kívánt eredmény elérése céljából. Ily módon biztosítva van, hogy az ugyanazon funkciót betöltő két terméket ugyanolyan mértékben adóztatják.
- 36 Azt is pontosítani kell, hogy amennyiben nem áll fenn az előző pont értelmében vett helyettesítés, azonosítani kell, hogy az adott esettől függően mely üzemanyag vagy tüzelő-, fűtőanyag áll jellege és felhasználásának célja alapján legközelebb a szóban forgó termékhez. Ily módon teljesül az üzemanyagok és a tüzelő-, fűtőanyagok megkülönböztetésére vonatkozó kötelezettség azon termékek vonatkozásában, amelyek esetében nem határoztak meg az Európai Unió szintjén egyedi minimális adómértéket.
- 37 A fentiekből következik, hogy a 2003/96 irányelv 2. cikkének (3) bekezdése értelmében vett „egyenértékű üzemanyag vagy tüzelő-, fűtőanyag” fogalmát először is a szóban forgó termék tüzelő-, fűtőanyagként vagy üzemanyagként történő felhasználása alapján kell meghatározni azon – a 2003/96 rendelet I. mellékletének vonatkozó táblázatában szereplő – üzemanyagok vagy tüzelő-, fűtőanyagok egyikének azonosítását megelőzően, amelyet e termék a felhasználása során ténylegesen helyettesít, vagy ennek hiányában amelyhez jellege és felhasználásának célja alapján a legközelebb áll.
- 38 A fentiekre tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2003/96 rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében szereplő azon feltételt, amely szerint azon energiatermékeket, amelyek esetében az említett irányelv nem határoz meg adómértéket, a felhasználásuk alapján adóztatják a velük egyenértékű üzemanyag vagy tüzelő-, fűtőanyag tekintetében meghatározott adómérték alapján, úgy kell értelmezni, hogy először meg kell határozni, hogy a szóban forgó terméket üzemanyagként vagy tüzelő-, fűtőanyagként használják-e fel, majd ezt követően meg kell állapítani, hogy az adott esettől függően a szóban forgó termék a felhasználása során az említett irányelv I. melléklete megfelelő táblázatában szereplő mely üzemanyagot vagy tüzelő-, fűtőanyagot helyettesít ténylegesen, vagy ennek hiányában mely fent említett üzemanyaghoz vagy tüzelő-, fűtőanyaghoz áll jellege és felhasználásának célja alapján a legközelebb.

A költségekről

- 39 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

Az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelv 2. cikkének (3) bekezdésében szereplő azon feltételt, amely szerint azon energiatermékeket, amelyek esetében az említett irányelv nem határoz meg adómértéket, a felhasználásuk alapján adóztatják a velük egyenértékű üzemanyag vagy tüzelő-, fűtőanyag tekintetében meghatározott adómérték alapján, úgy kell értelmezni, hogy először meg kell határozni, hogy a szóban forgó terméket üzemanyagként vagy tüzelő-, fűtőanyagként használják-e fel, majd ezt követően meg kell állapítani, hogy az adott esettől függően a szóban forgó termék a felhasználása során az említett irányelv I. melléklete megfelelő táblázatában szereplő mely üzemanyagot vagy tüzelő-, fűtőanyagot helyettesít ténylegesen, vagy ennek hiányában mely fent említett üzemanyaghoz vagy tüzelő-, fűtőanyaghoz áll jellege és felhasználásának célja alapján a legközelebb.

Aláírások